

Να δούμε μπροστά, όχι πίσω...

Οι δύο βασικές κοινότητες της χώρας μας, συνυπάρχουν σ' αυτό το χώρο, για περισσότερο από τετρακόσια χρόνια. Αυτή η συνύπαρξη δεν ήταν πάντα αρμονική, όπως ευσεβοποθικά τα τελευταία χρόνια, πιο πολύ από ελληνοκυπριακής πλευράς, προσπαθούμε να την παρουσιάσουμε. Ούτε ωστόσο υπήρξε μια πορεία διαρκούς και μή αναστρέψιμης σύγκρουσης και αντιπαράθεσης, όπως περίπου θέλει να την παρουσιάσει ο κ. Ντενκτάς. Υπήρξαν περίοδοι αντιπαράθεσης αλλά και συμπόρευσης, όπως εκείνη του 1765, όταν ο κυπριακός λαός, Τουρκοκύπριοι και Ελληνοκύπριοι μαζί, ξεσηκώθηκαν υπό την ηγεσία του Halil Ağā, εναντίον του Σουλτάνου και του τότε Αρχιεπισκόπου Παΐσιου, σε μια προσπάθεια να αποφύγουν την επαχθή φορολογία.

Στην πιο πρόσφατη ιστορία μας, εξαιτίας της προσπάθειας της ελληνοκυπριακής πλευράς για την Ένωση, ~~που σε αντιπερισπασμό ακολουθήθηκε~~ ^{και} της τουρκοκυπριακής πλευράς για διχοτόμηση, πιο πολλά βγήκε στην επιφάνεια η εικόνα της αντιπαράθεσης παρά της συνεργασίας. Όμως, οι εμπειρίες των τελευταίων 27 χρόνων, είχαν ως αποτέλεσμα να δημιουργηθούν κάποιες διεργασίες και να υπάρξει κάποια αλληλοαποδοχή ανάμεσα στις δύο κοινότητες. Το όνειρο της Ένωσης έχει προ πολλού σβύσει για τους Ελληνοκύπριους, ενώ για τους Τουρκοκύπριους δεν φαίνεται να είναι αποδεκτή η οριστική ενσωμάτωση του Βορρά στην Τουρκία και η εξαφάνιση οποιουδήποτε ίχνους κυπριακότητας ανάμεσα στους Τουρκοκύπριους.

Είναι ακριβώς αυτές οι τάσεις που δημιούργησαν την έφεση για αλληλοαποδοχή αλλά ακόμα και να βγει στην επιφάνεια το σύνθημα « Bu

Memleket Bizim», που μέσα από τις πιο δύσκολες συνθήκες που βιώνουν οι Τουρκοκύπριοι, πιο πολύ ίσως να συνειδητοποιείται στο Βορρά, παρά στο Νότο όπου οι συνθήκες που βιώνουν οι Ελληνοκύπριοι είναι ευκολότερες.

Θα πρέπει τώρα να έχει γίνει αντιληπτό ότι, ούτε η μια ούτε η άλλη κοινότητα έχουν τη δυνατότητα να υλοποιήσουν τις επιδιώξεις των ακραίων εθνικιστών τους και ότι μέσα από το συμβιβασμό αυτή η χώρα θα παραμείνει η πατρίδα των Τουρκοκυπρίων και των Ελληνοκυπρίων. Άλλωστε κάποιοι από μας, ίσως όχι αρκετοί, έτσι τη νιώθαμε πάντα...

Όμως, παρά την "αλλαγή καρδιάς", δεν είναι διατεθημένοι οι Ελληνοκύπριοι να αποδεχτούν τις προτάσεις της Τουρκίας και του κ. Ντενκτάς για συνομοσπονδία. Προτάσεις που στην ουσία θα κατέλυαν την Κυπριακή Ανεξαρτησία και κάτω από το προκάλυμμα των δύο ανεξαρτήτων κρατών θα μετέτρεπαν ολόκληρη την Κύπρο σε φέουδο της Τουρκίας και της Ελλάδας και βεβαίως και των διεθνών συμφερόντων.

Η μεγάλη πλειοψηφία των Ελληνοκυπρίων έχει δεκτεί ότι αυτή τη στιγμή η ομοσπονδία αποτελεί τη μόνη ρεαλιστική λύση στο μακρόχρονο κυπριακό πρόβλημα και ότι επείγουσα ανάγκη δημιουργίας εμπιστοσύνης και συνεργασίας.

Και επειδή φαίνεται ότι οι Κύπριοι και από τις δύο πλευρές είμαστε σ' αυτό το θέμα "αχαϊρευτοί" σ' αυτό θα "εξαναγκάσει" η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όπου δεν θα μπορεί να υπάρξει κυριαρχία του ενός πάνω

στον άλλο, όπου θα υπάρχει υποχρέωση για εξίσωση των βιοτικών επιπέδων, όπου θα υπάρχει σεβασμός των πολιτιστικών διαφορών..

Όπως είναι γνωστό, η Κύπρος μαζί και η Σλοβενία, βρίσκονται στην πρώτη θέση από πλευράς προόδου στις ενταξιακές διαπραγματεύσεις με την Ε.Ε και το πιθανότερο είναι ότι το 2004 θα είναι μέλος της Κοινότητας. Βέβαια υπολοίπονται να γίνουν ακόμα αρκετές νομοθετικές και άλλες αλλαγές.. Η ένταξη θα δημιουργήσει μια αίσθηση ασφάλειας στην Κύπρο, που τώρα δεν υπάρχει και θα υποβοηθήσει να προχωρήσουν αρκετά πράγματα, εκεί όπου η νοοτροπία μας δεν θα βοηθούσε. Ακόμα θα γίνει η χώρα μας δέκτης οικονομικών πακέτων, που θα επιτρέψουν την υλοποίηση αρκετών έργων, που είτε ποτέ δεν θα γίνονταν ή θα αργούσαν να πραγματοποιηθούν, αναβαθμίζοντας ταυτόχρονα το επίπεδο ζωής της χώρας μας. Πιστεύεται ακόμα ότι η ένταξη, χωρίς να αλλοιώνονται τα πολιτιστικά χαρακτηριστικά της χώρας, θα ανεβάσει το μορφωτικό επίπεδο του λαού, επιτρέποντας μας των Κυπρίων, σε κάποιο στάδιο να σκεφτόμαστε και να λειτουργούμε όχι ως "ανατολίτες" αλλά ως ανεπτυγμένοι και συνειδητοποιημένοι πολίτες.

Συνειδητοποιώντας τις δυσκολίες που περνά η Τουρκοκυπριακή Κοινότητα, οικονομικές αλλά και άλλες, πολλές φορές αρκετοί από μας κάμνουμε τη σκέψη ότι είναι κρίμα εν ονόματι παρωχημένων αλυτρωτισμών και Μεγάλων Ιδεών, να καταταλαιπωρούνται 100.000 συμπατριωτών. Ο κ. Ντενκτάς είναι έξυπνος πολιτικός αλλά δυστυχώς οι επιδιώξεις και οι χειρισμοί του, δεν εξυπηρετούν σε προοπτική την Κύπρο και ακόμα λιγότερο τους Τουρκοκυπρίους, που αναγκάζονται έτσι να στερούνται την ευρωπαϊκή προοπτική και φυσικά και όλα

όσα αυτή η προοπτική εξυπακούει. Ακόμα εμποδίζει και τους Ελληνοκυπρίους να αποφύγουν κάποιες δικές τους «καταποπιές» και να πορευτούν μαζί με τους Τουρκοκύπριους σ'ένα πλαίσιο κυπριακότητας, το μόνο που θα διασφαλίσει την ενότητα, ανεξαρτησία και αξιοπρέπεια των πολιτών αυτής της χώρας, που θα μπορούν να συνεχίσουν να είναι Τούρκοι ή Έλληνες Κύπριοι αλλά κανενός δεν θα είναι υποχείριο και θα μπορούν να διαφεντεύουν τον εαυτό τους.

Ο διαχωρισμός της Κύπρου είναι ένας σκληρός αναχρονισμός, που κτίστηκε με τα λάθη και των δύο κοινοτήτων και την έλλειψη ορθού οράματος και πραγματισμού, από μέρους των ηγεσιών τους. Όμως δεν θα πρέπει τα οποιαδήποτε λάθη να αφήσουμε να μας προδιαγράψουν ένα ζοφερό μέλλον και να «εξαφανίσουν» την πατρίδα μας.

Όπως ανέφερε πολύ πρόσφατα, όταν βρισκόταν στη Λευκωσία, ο Υπουργός Εξωτερικών του Ισραήλ, “θα πρέπει να δούμε την ιστορία του μέλλοντος και όχι του παρελθόντος.”

YENI KIBRIS DERNEĞİ

ii